

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 74.

Vydána dne 11. srpna 1923.

Obsah: (169. a 170.) 169. Nařízení, kterým se provádí zákon ze dne 21. prosince 1922, č. 403 Sb. z. a n., o výhodách co do dávek veřejných pro stavbu budov obytných a provozních. — 170. Nařízení o celním osvobození tabákového výtažku v roce 1923.

169.

Vládní nařízení ze dne 19. července 1923,

kterým se provádí zákon ze dne 21. prosince 1922, č. 403 Sb. z. a n., o výhodách co do dávek veřejných pro stavbu budov obytných a provozních.

Vláda republiky československé nařizuje podle § 2, posl. odst., a § 4 zákona ze dne 21. prosince 1922, č. 403 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Převádějí-li se stavby, na něž se osvobození podle § 2 zák. vztahuje, společně se stavbami, na něž se toto osvobození nevztahuje, platí toto:

1. Jestliže jsou všechny stavby podrobeny jen domovní dani činžovní, vyšetří se hodnota staveb, na něž se osvobození vztahuje, tím způsobem, že se hodnota všech převedených staveb rozdělí podle poměru celoroční, třebaš nesplatné, daně činžovní, připadající jednak na stavby, na něž se osvobození vztahuje, a jednak na stavby ostatní.

2. Jestliže jsou všechny stavby podrobeny jen domovní dani třídní nebo domovní dani činžovní a třídní, vyšetří se hodnota staveb, na něž se osvobození vztahuje, způsobem uvedeným pod č. 1., při tom se však za základ položí sazby domovní daně třídní, které připadají na tyto stavby podle katastru.

3. Nelze-li ustanovení č. 1. a 2. použítí, vyšetří se hodnota staveb, na něž se osvobození

vztahuje, soudním odhadem (na Slovensku a Podkarpatské Rusi úředním odhadem), jež jest povinen dáti na své útraty provéstí poplatník, leč by se dříve s finanční správou o hodnotě dohodl.

4. Ustanovení č. 1. až 3. platí bez zřetele k tomu, zdali a jak byla hodnota staveb společně převedených mezi smluvními stranami rozdělena.

(2) Ustanovení předešlého odstavce, č. 3. a 4., platí obdobně i tenkrát, když jde o přestavbu, přístavbu nebo nástavbu podle § 2, odst. 2., zák. a když se převádějí stavby, na něž se osvobození vztahuje, společně s jinými nemovitostmi, které nejsou stavbami.

§ 2.

(1) Strana má žádati za osvobození u řídicího finančního úřadu I. stolice (finančního okresního ředitelství, úřadu pro vyměřování poplatků, přímo nebo prostřednictvím berního úřadu), na Slovensku a v Podkarpatské Rusi však u berního úřadu, v jehož obvodu převedená stavba leží.

(2) Jde-li o převod staveb ležících v různých okresích, buď žádost podána u toho úřadu (úřadu pro vyměřování poplatků, berního úřadu), u kterého se má převodní smlouva ohlásiti k vyměření poplatků, anebo, kromě Slovenska a Podkarpatské Rusi, přímo u řídicího finančního úřadu I. stolice tomuto bernímu úřadu nadřízeného.

(3) Žádost může býti také spojena s ohlášením převodní smlouvy k vyměření poplatků nebo, jsou-li zachovány lhůty v zákoně uve-

dené, se stížností na platební rozkaz na poplatky z převodní smlouvy.

§ 3.

(1) Žádost buď doložena:

1. Potvrzením daňového úřadu o tom, že byla výhoda podle § 1 zák. poskytnuta;

2. vysvědčením orgánu, příslušného udělití povolení k obývání nebo užívání, o době, kdy byla stavba, jíž se osvobození týká, dokončena;

3. povolením k obývání nebo užívání.

(2) Nejsou-li uvedené doklady ve lhůtě zákonem předepsané pohotově, buď žádost podána prozatím bez nich.

(3) O žádosti rozhoduje úřad, u něhož má být podána. Avšak v případech § 2, odst. 2., byla-li žádost podána u berního úřadu, rozhoduje, kromě Slovenska a Podkarpatské Rusi, řídicí finanční úřad tomuto bernímu úřadu nadřízený.

(4) O opravných prostředcích proti rozhodnutím o žádostech platí na Slovensku a v Podkarpatské Rusi obdobně ustanovení §§ 101 a 102 zák. čl. XI z r. 1918.

§ 4.

(1) Zánik daňových výhod má podle odst. 5. § 2 zák. za následek zánik osvobození od poplatku tenkrát, když jest majetníkem stavby, jenž zánik výhody podle § 1, posl. odstavce, zák. ze dne 3. března 1921, č. 102 Sb. z. a n., způsobil, první nabyvatel její po rozumu odstavce 1. § 2 zákona.

(2) Ohlašovací a platební povinnost podle odstavce 5. § 2 zák. stíhá jen prvního nabyvatele stavby po rozumu odstavce 1. § 2 zákona.

(3) Daňový úřad, který vysloví ztrátu výhod daňových (§ 1, posl. odst., zák. ze dne 3. března 1921, č. 102 Sb. z. a n.), jest povinen oznámiti to úřadu uvedenému v § 2.

§ 5.

Nařízení toto nabývá účinnosti zároveň s účinností zákona (§ 4 zák.). Provede je ministr financí a ministr spravedlnosti.

Švehla v. r.

Bečka v. r.

Stříbrný v. r.

Bechyně v. r.

Srba v. r.

Dr. Hodža v. r.

Udržal v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Markovič v. r.

Šrámek v. r.,

těž za ministra Dra Dolanského.

170.

Vládní nařízení ze dne 7. srpna 1923

o celním osvobození tabákového výtažku
v roce 1923.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 3 zákona ze dne 20. února 1919, čís. 97 Sb. z. a n., o celním území a vybírání cla, takto:

§ 1.

Clu z dovozu tabákového výtažku sazebního čísla 22, dováženého k hubení mšice chmelové, zrušuje se na dobu od 25. července do 15. srpna 1923.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provéstí je ukládá se ministru financí.

Švehla v. r.,

Bečka v. r.

Šrámek v. r.

Srba v. r.

Novák v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Beneš v. r.

Malypetr v. r.

Bechyně v. r.

Habrman v. r.

Dr. Franke v. r.

Tučný v. r.